

[Christmas Møller.]

delse meget lidt for, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kun bliver forsvarsvenlig af Frygt for et eller andet Styre — med demokratisk Tankegang har dette just ikke meget at gøre —, og jeg overlader ham til videre Drøftelse paa dette Omraade med det kommunistiske Parti. Men spørg Stats- og Forsvarsministeren, om han er enig i slige Betragtninger! Spørg Stats- og Forsvarsministeren, om han mener, det er rigtigt, at der skabes en saadan Uro, Usikkerhed og Utryghed om dette vitale Spørgsmaal i en Tid som denne! Jeg siger til Statsministeren: Er det ikke Meningen, at det Forsvarsværn, der skal være i Landet, skal være hele Befolkningens og ikke en Klasse?

Jeg gentager: Vi KonservATIVE erklærer os villige til at gaa ind i en Drøftelse af de Krav, som maa stilles med Hensyn til vort Værn i den kommende Tid, saaledes som Situationen udvikler sig i Europa, og saa dybt alvorligt man maa se paa hele denne Udvikling. Og vi anser det for et Udtryk for, hvor overordentlig farlig Situationen er, at et fremtrædende Medlem af Socialdemokratiet kan udtale sig, som jeg her har citeret.

Endelig ønsker jeg at gøre en Række Bemærkninger om det Spørgsmaal, som vi har beskæftiget os mest med i denne Rigsdagssamling: Erhvervspolitikken og den økonomiske Politik. Paa dette Omraade som paa de andre — vil jeg ikke nøjes med at fremsætte Kritik, men ogsaa stille de Krav, som efter vor Opfattelse med Rette kan stilles.

Konverteringspolitikken og Rentepolitikken er jo brudt sammen. Jeg har allerede een Gang i Dag sagt, at jeg naturligvis mener, at den Afgørelse, vi nu har faaet af Henstands- og Renteloven, har Oppositionen, der tvang den igennem, sit særlige Ansvar for. Men jeg har ogsaa Lov til at sige til den højtærede Regering, at dens Indenrigsminister i Sandhed har et afgørende Ansvar for, at han ved Overenskomsten af 14. December førte Rigsdagen ind i den Situation, at de 4 afgørende Partier var enige, men at han ikke i Forvejen havde sikret sig eller dog skabt en vis Sandsynlighed for, at han kunde gennemføre, hvad der var opnaaet Enighed om.

Mens jeg taler om den erhvervspolitiske, den økonomiske Situation i Landet og de Foranstaltninger, som efter vor Opfattelse kræves paa dette Omraade, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, der talte om en samlet Opposition, at det er naturlig-

vis rigtigt, at der, med det nære Samarbejde der er mellem Radikale og Socialdemokrater, givende sig Udtryk i Regeringen, mange Steder i Landet blandt begge Partiers Vælgere — det ved det ærede Medlem saavel som jeg — raader en Stemning for det, det ærede Medlem kalder en samlet Opposition. Herom er at sige, at dertil er der ogsaa Villighed, men Villigheden er — vel sagtens fra begge Sider — begrænset af en eneste Ting: den saglige Overbevisning, det saglige Synspunkt. Dernæst har jeg vel ogsaa Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Krag: Hvis vi nu var enedes om det, som det ærede Medlem og Landstingsmand Hauch var blevet enige med Regeringen om — hvordan var det saa gaaet med den samlede Opposition?

Og naar man i Venstrepressen ser et Referat af et Venstregrossistmøde her i København angaaende Erhvervspolitikken, som var opsigtsvækkende, et Møde, hvor det ærede Medlem Hr. Krag talte, og hvor Medlem af Valutaudvalget, Landstingsmand Villemoes talte, saa vil jeg gerne, saa alvorligt og indtrængende jeg kan, sige til det ærede Medlem og til dem i Partiet Venstre, som ser saaledes paa det, at en samlet Opposition er en Opgave, at en saadan lader sig ikke føre, naar det ærede Medlem selv, hans Partis Medlemmer og Presse f. Eks. med Hensyn til Valutacentralen og Valutapolitikken taler og handler, som de gør.

Valutacentralens Historie er følgende: Den blev opfundet af Madsen-Mygdal, som uden om de KonservATIVE, uden om os gik til Udenrigsministeren og Statsministeren, der straks accepterede. Sandheden om Valutacentralens Historie er den, at samtlige Love, gældende for 1932, 1933 og 1934, har Venstre som Parti stemt for. Sandheden om Valutacentralen er den, at i Valutaudvalget har hverken Madsen-Mygdal, det ærede Medlem eller de to nuværende Medlemmer af Valutaudvalget stemt imod Regeringen.

Jeg har Lov til, naar det ærede Medlem over for min Kollega det ærede Medlem Hr. Prieme hævder, at det er urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Prieme har udtalt, at Venstre aldrig har stemt imod Regeringens Forslag i Valutaudvalget, at spørge: Hvornaar har de stemt imod? Jeg tror ikke, at der er nogen Interesse af statslig Karakter, der forhindrer det ærede Medlem i at redegøre for Aarene 1932, 1933 og 1934.

Jeg maa ogsaa have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at hvis der skal være nogen Mening med det, han kalder den samlede Opposition, saa maa der være Klarhed med Hensyn til Valutapolitikken.